

UVOD

Čovekova potreba da nađe smisao života i da slavi više sile dovela je do nastanka velikog broja religija. Često religijom nazivamo skup verovanja neraskidivo vezanih za tradiciju nekog naroda koja se sreću samo u tom određenom području sa kog su potekla. Neke religije su se razvijale na osnovu učenja njihovih osnivača i proširile se po celom svetu, brišući granice između kultura i geografskih područja. Najbolji primer za to su judaizam, hrišćanstvo i islam, zasnovane na svetim knjigama. Mnogo je religija zastupljeno u svetu, ali samo pet obuhvata široko prihvaćena i zastupana verovanja (hinduizam, budizam, judaizam, hrišćanstvo i islam).

1. POJAM RELIGIJE

2. TEORIJE RELIGIJE

Postoje tri osnovne grupe religije. Prema prvoj, religija je izum jedne (obično vladajuće odnosno privilegovane) grupe ljudi kao sredstvo zaštite privilegija iste te grupe ljudi. Prema drugoj grupi teorije, religija je trajna egzistencijalna karakteristika ljudskog bića. Prema trećoj grupi teorija, religija je samo ljudska sklonost ka sujeverju proizašla iz nedovoljnog poznavanja prave prirode stvari.

3. NASTANAK RELIGIJE

Prvi oblici religije javljaju se još u prvobitnoj ljudskoj zajednici kao posledica čovekovog uviđanja da se mnoge stvari u prirodi dešavaju i bez njegove volje i da on na te pojave ne može da utiče niti da ih kontroliše ma koliko se trudio. Takve pojave su na primer suše, poplave, munje, gromovi i slično. Tako je čovek došao na ideju o postojanju viših sila. Tako su u čovekovom umu nastali prvi oblici "bogova" koji su simbolizovali jedinstvene moći koje suvereno vladaju čovekovim postojanjem. Čovek je nastojao da ove više sile umilostivi molitvama i žrtvovanjem.

Religija nastaje iz neznanja čoveka da objasni svet oko sebe. U svakoj društvenoj zajednici, od one najranije, do zajednice savremenog čoveka, postoje dva jasna izražena domena i to: duhovni i svetovni, tačnije, domen magije i religije i domen nauke.

Kako je čovek jedinstvo prirodnog i duhovnog bića, on se, upravo zbog te činjenice, nalazi u dvojakom odnosu prema svetu.

On koristi stečeno iskustvo i svoja racionalna znanja, kasnije i nauku, da bi unapredio svoju privredu i olakšao biološko preživljavanje.

Od samog početka čovek je uviđao da celokupan njegov trud i svo znanje nisu dovoljni da bi se suprotstavio životnim nedaćama i ćudima prirode. Može se zaključiti da je čovek zbog nedovoljnog razvoja svesti, a samim tim i nemogućnosti da objasni navedene pojave, pripisao višim silama.

Mnogi sociolozi spominju i drugu hipotezu po kojoj su religiju izmislili vračevi i vladari, kako bi svojim zakonima dali veću božansku sankciju i na taj način lakše vladali narodima i što više ih ekspluatisali.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com